

αγιοκέρι

αγιοκέρι, το, ουσ. [<αγιο- + κερί], το κερί που ανάβουμε στην εκκλησία·

- *έγινε σαν αγιοκέρι ή έγινε σαν τ' αγιοκέρι*, αδυνάτισε πάρα πολύ από μακροχρόνια αρρώστια, υπερβολική κούραση, δίαιτα ή υηστεία: «έμεινε δυο μήνες στο νοσοκομείο κι έγινε σαν αγιοκέρι || όλη τη Σαρακοστή την πέρασε με νερόβραστα κι έγινε σαν τ' αγιοκέρι || είπαμε, ρε παιδάκι μου, να κάνεις δίαιτα, εσύ όμως το παράκανες κι έγινες σαν αγιοκέρι!». Από το ότι, το κερί που ανάβει κανείς στην εκκλησία, έχει λεπτό κορμό, εκτός βέβαια, αν πρόκειται για τάμα, οπότε ανάβει λαμπάδα·

- *έλιωσε σαν αγιοκέρι ή έλιωσε σαν τ' αγιοκέρι*, **α.** καταταλαιπωρήθηκε από πολύωρη ορθοστασία: «την περίμενε δυο ώρες στη γωνιά κι έλιωσε σαν τ' αγιοκέρι ο άνθρωπος!». Από το ότι, το κερί που ανάβει κανείς στην εκκλησία, το ακινητοποιεί μέσα σε άμμο ή σε ειδικές υποδοχές που υπάρχουν στο μανουάλι. **β.** πέθανε ύστερα από μακροχρόνια και εξαντλητική αρρώστια: «χρόνια τώρα βασανιζόταν απ' την κακιά κι έλιωσε σαν τ' αγιοκέρι ο καημένος». Από το ότι, το κερί που ανάβει κανείς στην εκκλησία, λιώνει αργά αργά μέχρι να το μαζέψει ο καντηλανάφτης· βλ. και φρ. *έγινε σαν αγιοκέρι*·

- *σβήνει σαν αγιοκέρι ή σβήνει σαν τ' αγιοκέρι*, πεθαίνει αργά και βασανιστικά, αργοπεθαίνει: «είναι χτυπημένος απ' την κακιά και σβήνει σαν αγιοκέρι».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας